

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG
X/704/2013.

Az Alkotmánybíróság teljes ülése a Kormánynak az Alaptörvény értelmezése tárgyában benyújtott indítványa alapján meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

1. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 23. cikk (2) bekezdésének értelmezése alapján megállapítja, hogy sarkalatos törvény meghatározhatja az önálló szabályozó szerv vezetőjévé válás feltételeit.

2. Az Alkotmánybíróság az indítványt egyebekben visszautasítja.

Az Alkotmánybíróság a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

I n d o k o l á s

I.

- [1] 1. A közigazgatási és igazságügyi miniszter az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 38. § (1) bekezdése alapján a Kormány nevében az Alaptörvény 23. cikk (2) bekezdésének értelmezését indítványozta. Az indítvány szerint az önálló szabályozó szerv vezetőjének kinevezésére vonatkozó alaptörvényi rendelkezés alapján számos olyan kérdés vetődik fel, amelynek megválaszolása az Alaptörvény értelmezését igényli.
- [2] 1.1. Az indítvány kifejti, hogy az Alaptörvény 23. cikkében az alkotmányozó a korábbi Alkotmányhoz képest új intézménytípust hozott létre, az önálló szabályozó szervet. Az önálló szabályozó szervek mint autonóm központi államigazgatási szervek Alaptörvényben rögzített státuszát is – az indítvány szerint – az a specialitásuk indokolja, hogy jogalkotási hatáskörrel rendelkeznek. Ehhez igazodóan az Alaptörvény 23. cikk (2)–(4) bekezdései rendelkeznek az önálló szabályozó szerv vezetőjére vonatkozó alapvető szabályokról is: a kinevezésről, az Országgyűlésnek történő beszámolásról, valamint a rendeletalkotási hatásköréről. A (2) bekezdés szerint az önálló szabályozó szerv vezetőjét a miniszterelnök vagy – a miniszterelnök javaslatára – a köztársasági elnök nevezi ki sarkalatos törvényben meghatározott időtartamra. Az Alaptörvény ugyanakkor a vezetőre vonatkozó egyéb, különösen szakmai követelményekről nem rendelkezik, így nem tartalmaz korlátozást arra nézve, hogy kik tölthetnek be ilyen pozíciót. Az indítvány szerint ezért mindenekelőtt felvetődik a kérdés, hogy ilyen, a legalapvetőbb szabályozáshoz tartozó körben sarkalatos törvény előírhat-e követelményeket, vagy alaptörvényi rendelkezés hiányában a jelöltté válás egyáltalán nem korlátozható. Ennek a kérdésnek a tisztázását követően lehet csak megválaszolni azt, hogy a törvényalkotó milyen határok között fogalmazhat meg különböző feltételeket.
- [3] 1.2. Az indítvány a további kérdéseket – megemlítve, hogy önálló szabályozó szervként működik még a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete, valamint a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal is – a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság (a továbbiakban: NMHH) elnökének kinevezésére vonatkozó szabályozás tükrében kérte megválaszolni,

tekintettel arra, hogy a kompetencia kritériumok alapján az NMHH elnöke esik a legszigorúbb korlátozások alá. A médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Mttv.) 111/A. § (2) bekezdése szerint az NMHH elnökének olyan személy nevezhető csak ki, aki az országgyűlési képviselők választásán választható, büntetlen előéletű, nem áll a tevékenységének megfelelő foglalkozástól eltiltás hatálya alatt, valamint rendelkezik felsőfokú jogi, közgazdasági vagy társadalomtudományi végzettséggel és *a*) legalább öt éves, a médiaszolgáltatások vagy a sajtótermékek hatósági felügyeletével vagy a hírközlési hatósági felügyelettel összefüggő gyakorlattal, vagy *b*) e tudományágak területén a médiára vagy a hírközlésre vonatkozó tárgyban *ba*) Magyarországon elismert tudományos fokozattal, vagy *bb*) legalább tízéves oktatói gyakorlattal felsőoktatási intézményben. Az indítvány szerint kérdésként merül föl, hogy a szigorúbb szakmai követelmények irányába mozduló szabályozás felel-e meg inkább az Alaptörvény 23. cikk (2) bekezdésének, vagy szakmai követelményeket gyakorlatilag nem tartalmazó, a jelöltté válás előtt csak minimális korlátokat megfogalmazó szabályozás, továbbá hogy vannak-e olyan követelmények, amelyeknek mindenképp szerepelniük kellene a törvényi feltételek között.

- [4] 1.3. Az indítvány szerint az Alaptörvény 23. cikkének értelmezése során kérdésként merül még föl az is, hogy az Mttv. 111/A. § (2) bekezdésével kapcsolatban a médiaszolgáltatások vagy a sajtótermékek hatósági felügyeletének lehet-e tekinteni a közszolgálati médiumokat felügyelő kuratóriumban betöltött tagságot, az Országgyűlés médiaügyekkel foglalkozó állandó bizottságában betöltött tagságot, a médiaügyekkel összefüggő peres képviseletet, esetleg a médiaügyekkel összefüggő perekben korábban eljáró bírói praxist.

II.

- [5] Az Alaptörvény értelmezni kért szabálya:

„23. cikk (1) Az Országgyűlés sarkalatos törvényben a végrehajtó hatalom körébe tartozó egyes feladat- és hatáskörök ellátására és gyakorlására önálló szabályozó szerveket hozhat létre.

(2) Az önálló szabályozó szerv vezetőjét a miniszterelnök vagy – a miniszterelnök javaslatára – a köztársasági elnök nevezi ki sarkalatos törvényben meghatározott időtartamra. Az önálló szabályozó szerv vezetője kinevezi helyettesét vagy helyetteseit.

(3) Az önálló szabályozó szerv vezetője az önálló szabályozó szerv tevékenységéről évente beszámol az Országgyűlésnek.

(4) Az önálló szabályozó szerv vezetője törvényben kapott felhatalmazás alapján, sarkalatos törvényben meghatározott feladatkörében rendeletet ad ki, amely törvénnyel, kormányrendelettel, miniszterelnöki rendelettel, miniszteri rendelettel és a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeletével nem lehet ellentétes. Az önálló szabályozó szerv vezetőjét rendelet kiadásában az általa rendeletben kijelölt helyettese helyettesítheti.”

III.

- [6] 1.1. Az Alkotmánybíróság hatáskörét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdése határozza meg, amely az *a)–h*) pontok között nem nevesíti az Alaptörvény rendelkezéseinek értelmezésére vonatkozó hatáskört. A *g*) pont szerint ugyanakkor sarkalatos törvény további hatáskörök gyakorlására jogosíthatja fel az Alkotmánybíróságot. Ennek megfelelően rendelkezik az Abtv. 38. §-a az Alaptörvény értelmezésére vonatkozó hatásköréről. Az indítványozó az Abtv. 38. § (1) bekezdése alapján kezdeményezte az Alkotmánybíróság eljárását. Eszerint az

„Országgyűlés vagy annak állandó bizottsága, a köztársasági elnök, illetve a Kormány indítványára az Alkotmánybíróság az Alaptörvény rendelkezését konkrét alkotmányjogi problémával összefüggésben értelmezi, ha az értelmezés közvetlenül levezethető az Alaptörvényből”. Az Abtv. szövege alapján tehát az Alaptörvény értelmezését csak meghatározott szervek (személyek) és csak meghatározott tartalmú indítványban kezdeményezhetik. Az Alkotmánybíróságnak vizsgálnia kell, hogy az indítvány jogosulttól származik-e, az Alaptörvény konkrét rendelkezésének értelmezésére irányul-e, összefügg-e konkrét alkotmányjogi problémával, és az értelmezés közvetlenül levezethető-e az Alaptörvényből.

- [7] 1.2. Absztrakt alkotmányértelmezési hatáskört a 2011. december 31-ig hatályban volt, az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: régi Abtv.) is tartalmazott, ami alapján az Alkotmánybíróság következetes gyakorlatban alakította ki ezen eljárásának feltételeit. Az Alkotmánybíróság Magyarország Alaptörvényének negyedik módosítása (2013. március 25.) hatálybalépését követően, az Alaptörvény Záró és vegyes rendelkezések 5. pontjára tekintettel úgy foglalt állást, hogy „az újabb ügyekben vizsgálandó alkotmányjogi kérdések kapcsán felhasználhatja a korábbi határozataiban kidolgozott érveket, jogelveket és alkotmányossági összefüggéseket, ha az Alaptörvény adott szakaszának az Alkotmánnyal fennálló tartalmi egyezése, az Alaptörvény egészét illető kontextuális egyezősége, az Alaptörvény értelmezési szabályainak figyelembevétele és a konkrét ügy alapján a megállapítások alkalmazhatóságának nincs akadálya, és szükségesnek mutatkozik azoknak a meghozandó döntése indokolásába történő beillesztése” {13/2013. (VI. 17.) AB határozat, Indokolás [32]}. Az Alkotmánybíróság már a 21/2012. (IV. 21.) AB határozatban is abból indult ki, hogy – amint arra az Abtv. indokolása is utal – a törvényhozó a korábbi, alkotmányértelmezésre irányuló hatáskör megtartására törekedett. „Az Abtv. 38. § (1) bekezdésének megszüvegezése az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény hatálybalépése előtt, a régi Abtv. 1. § g) pontján és 51. §-án alapuló alkotmányértelmezési hatáskör tárgyában kidolgozott, korábbi ítélkezési gyakorlata során kialakított szempontokra emlékeztet” {21/2012. (IV. 21.) AB határozat, Indokolás [24]}. Ezzel összhangban az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy az Alaptörvény elvont értelmezésére irányuló hatáskörének rendeltetése, szerepe és a többi alkotmánybírósági eljárás között elfoglalt helye nem különbözik a korábbi absztrakt alkotmányértelmezés jellemzőitől. Nincs tehát akadálya annak, hogy az Alaptörvény elvont értelmezésének Abtv.-ben foglalt összetett feltételeit az Alkotmánybíróság a korábbi gyakorlat felhasználásával értelmezze.
- [8] 2.1. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványt a közigazgatási és igazságügyi miniszter a Kormány nevében nyújtotta be, vagyis az jogosulttól származik.
- [9] 2.2. Az Alkotmánybíróság azt is megállapította, hogy az indítvány az Alaptörvény 23. cikk (2) bekezdésének értelmezésére irányul, azaz megjelöli az Alaptörvény értelmezni kívánt konkrét rendelkezését.
- [10] 2.3. Az Alaptörvény értelmezésének további feltételeit – azaz a konkrét alkotmányjogi probléma meglétét, illetve az értelmezésnek az Alaptörvényből való közvetlen levezethetőségét – az Alkotmánybíróság arra tekintettel vizsgálta meg, hogy e hatáskörét mindig is megszorítóan értelmezte, és ezúttal is úgy ítélte meg, hogy e nélkül az alkotmányértelmezések azzal a veszéllyel fenyegetnek, hogy az Alkotmánybíróság magára vállalja a törvényhozó, sőt a végrehajtó hatalom felelősségét is, és ezáltal egyfajta alkotmánybírósági kormányzás alakulna ki. [31/1990. (XII. 18.) AB határozat, ABH 1990, 137, 138.]. Az alkotmányértelmezési hatáskör gyakorlását az Alkotmánybíróság

következetesen igyekezett távol tartani egyrészt valamely alkotmányos rendelkezés teljesen elvont, parttalan értelmezésétől, másrészt attól, hogy az elvont értelmezés konkrét ügyet döntsön el, vagy csupán jogszabályt értelmezzen. Az utóbbi feltétellel az Alkotmánybíróság más hatalmi ágak feladatától is távol kívánta tartani magát. [21/1996. (V. 17.) AB határozat, ABH 1996, 74, 75.]

- [11] Azáltal, hogy az Alaptörvény értelmezésére irányuló indítványban feltett kérdésnek konkrét alkotmányjogi problémával kell összefüggésben állnia, és az értelmezésnek közvetlenül levezethetőnek kell lennie az Alaptörvényből, nem minden alkotmányjogi probléma tekinthető absztrakt alkotmányértelmezési eljárásban elbírálható alkotmányjogi kérdésnek. E hatáskör keretében az alkotmányjogi problémák széles köréből csak azok a világosan megfogalmazható, konkrét kérdések alkalmasak az elbírálásra, amelyek tisztán az Alaptörvény értelmezésével, jogszabály közbejötté nélkül, kizárólag alkotmányjogi érvekkel megválaszolhatók. Más típusú alkotmányjogi problémák az Alkotmánybíróság egyéb hatáskörein belül oldhatók csak meg.
- [12] Az Alkotmánybíróság minderre tekintettel kérdésenként külön-külön vizsgálta, az indítványban feltett kérdések alkalmasak-e arra, hogy az Abtv. 38. § (1) bekezdése alapján elbírálja őket.

IV.

- [13] 1.1. Az indítvány mindenekelőtt annak a kérdésnek a megválaszolására kérte az Alkotmánybíróságot, hogy az önálló szabályozó szervre vonatkozó sarkalatos törvény egyáltalán előírhat-e az Alaptörvényben nem szereplő követelményeket a szerv vezetőjévé kinevezhető személyek tekintetében, vagy az ilyen, a legalapvetőbb szabályozáshoz tartozó körben nincs helye az Alaptörvényen túli feltételek meghatározásának. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy ez az alkotmányjogi probléma olyannak minősül, amely az Abtv. 38. § (1) bekezdése alapján, az Alaptörvény értelmezésére irányuló eljárásban elbírálható. A kérdés ugyanis az Alaptörvény és az alapintézményi – az Alaptörvényben rögzített szerveket szabályozó – sarkalatos törvények viszonyára vonatkozik, és az Alaptörvényben foglalt jogforrási rendszernek az Alaptörvény 23. cikkével összefüggésben álló értelmezésével megválaszolható. Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben a sarkalatos törvények jogforrási helyével kapcsolatos azokat a szempontokat fejté ki, amelyek az indítványban foglalt kérdés megválaszolásához szükségesek.
- [14] A sarkalatos törvény fogalmát az Alaptörvény T) cikk (4) bekezdése adja meg. Eszerint a sarkalatos törvény olyan törvény, amelynek elfogadásához és módosításához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges. Az Alkotmánybíróság a 43/2012. (XII. 20.) AB határozatban már foglalkozott a sarkalatos törvény jogforrási hierarchiában elfoglalt helyének egyes kérdéseivel, és kifejtette, hogy „– mivel a korábbi kétharmados törvények és a jelenlegi sarkalatos törvények jellegükben (elnevezésüket leszámítva) semmiben sem különböznek, és mivel megfelel az értelmezés szabályainak is – irányadónak tekinti a kétharmados törvények kapcsán kialakított korábbi alkotmánybírósági gyakorlatot”. {43/2012. (XII. 20.) AB határozat, Indokolás [55]} A jelen indítvány elbírálása kapcsán az Alkotmánybíróság a korábbi gyakorlat két elemét emeli ki. Egyrészt a minősített (kétharmados) többség „nem egyszerűen a törvényalkotási eljárás formai előírása, hanem olyan alkotmányos garancia, amelynek lényeges tartalma az országgyűlési képviselők közötti széles körű egyetértés” [1/1999. (II. 24.) AB határozat, ABH 1999, 25.]. Másrészt az alapintézményi törvények esetében kötelezően kétharmados körbe tartozó rendelkezésekkel kapcsolatban az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy „[a] minősített többség követelményével érintett szervezetek, intézmények szabályozása körében a kritériumrendszer elsősorban, de nem kizárólagosan a hatáskör, a szervezeti felépítés és a működési rend lényeges szabályozási

elemeit foglalja magában” [1/1999. (II. 24.) AB határozat, ABH 1999, 25.; megerősítette: 31/2001. (VII. 11.) AB határozat].

- [15] A fentieket is figyelembe véve mutat rá az Alkotmánybíróság arra, hogy a sarkalatos törvények egyik funkciója az Alaptörvény szövegének alkotmányos garancia mellett történő tehermentesítése, vagyis az, hogy az Alaptörvénynek ne kelljen az alapintézmények valamennyi lényeges szabályáról kimerítően rendelkeznie, ugyanakkor ezek a szabályok mégis az országgyűlési képviselők széles körű egyetértése mellett születessenek meg. A sarkalatos törvények e funkciója híján magának az Alaptörvénynek kellene az alapintézményekre vonatkozó minden – lényeges, ámde – részletszabályt tartalmaznia, ami összességében túlságosan részletező, áttekinthetetlen alkotmányt eredményezne.
- [16] Az Országgyűlés az Alaptörvény 23. cikkében említett önálló szabályozó szervekre vonatkozó lényeges szabályokat is az adott szervet szabályozó sarkalatos törvényben rendezheti. Nem kivétel ez alól a szervnek az Alaptörvény 23. cikk (2) bekezdésében foglaltak szerint kinevezett vezetőjére vonatkozó szabályozás sem. Az Alaptörvény 23. cikkében arra tekintettel sem lenne indokolt a legalapvetőbb szabályokon túli követelmények előírása, hogy az ott foglaltak a különféle önálló szabályozó szervek közös alkotmányos státuszát adják meg csupán, míg az egyes szervekre vonatkozó speciális szabályok a róluk – az Alaptörvény alapján – rendelkező sarkalatos törvényben jelenhetnek meg. Az indítvány helyesen mutat rá arra, hogy az önálló szabályozó szerv – az Alaptörvény T) cikk (2) bekezdése és 23. cikk (4) bekezdése alapján jogalkotási hatáskörrel rendelkező – vezetőjének kinevezésére vonatkozó szabályok, feltételek, szakmai kritériumok az alapintézmény lényeges szabályozási körébe tartoznak. Ebből azonban nem az következik, hogy ilyen követelményeket a sarkalatos törvény ne írhatna elő, hanem az, hogy ezeknek a kinevezési feltételeknek – ha nem az Alaptörvényben szerepelnek, akkor – a sarkalatos törvényben van a helyük. A sarkalatos törvénybe foglalható kritériumok korlátját az jelenti, hogy azok nem kerülhetnek ellentétbe az Alaptörvénnyel, vagyis ha egy feltételt az alkotmányozó már megfogalmazott, akkor a sarkalatos törvény nem adhat attól eltérő szabályt. Az önálló szabályozó szervek esetében ilyen eljárási feltétel a kinevező személye (a miniszterelnök vagy a köztársasági elnök), illetve a köztársasági elnök általi kinevezés esetén a javaslattevő személye (miniszterelnök).
- [17] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 23. cikk (2) bekezdésének értelmezésével megállapította, hogy sarkalatos törvény meghatározhatja az önálló szabályozó szerv vezetőjévé válás feltételeit.
- [18] 1.2. Az indítvány további kérdéseivel kapcsolatban az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy az azokban megfogalmazott alkotmányjogi problémák nem olyan jellegűek, amelyek az Abtv. 38. § (1) bekezdése alapján, elvont alkotmányértelmezés keretében elbírálhatók lennének.
- [19] 1.2.1. Az indítvány szerint – ha sarkalatos törvény meghatározhatja a vezetővé válás feltételeit, akkor – kérdésként merül föl, hogy a szigorúbb szakmai követelmények irányába mozduló szabályozás felel-e meg inkább az Alaptörvény 23. cikk (2) bekezdésének, vagy a jelöltté válás előtt csak minimális korlátokat megfogalmazó szabályozás, továbbá hogy vannak-e olyan követelmények, amelyeknek mindenképp szerepelniük kellene a törvényi feltételek között. Ez a kérdés azonban nem válaszolható meg önmagában az Alaptörvény 23. cikk (2) bekezdése alapján.
- [20] Egyrészt az önálló szabályozó szerve, annak vezetőjére vonatkozó alkotmányos követelmények nagymértékben függenek attól, hogy az adott szerv működése az Alaptörvény mely más rendelkezésein alapul, illetve mely más rendelkezéseivel, köztük mely alapjogokkal áll összefüggésben. Így az indítvány fókuszában álló NMHH elnökének esetében lényeges

körülmény, hogy ennek a szervnek a szabályozását az Alaptörvénynek a véleménynyilvánítás szabadságát rögzítő IX. cikke utalja sarkalatos törvény tárgykörébe.

- [21] Másrészt a kérdés nem válaszolható meg jogszabály vizsgálatának közbejötté nélkül. Az önálló szabályozó szerv vezetőjére irányadó követelmények ugyanis attól sem függetleníthetők, hogy az adott szerv és annak vezetője pontosan milyen hatásköri, szervezeti és működési rendben, illetve milyen szabályozási környezetben fejt ki tevékenységét. Az NMHH elnöke esetében például lényeges törvényi szabály, hogy az Mttv. 125. § (1) bekezdése értelmében a kinevezett elnök a kinevezés tényével és időpontjában a sajtószabadság érvényesülését szolgáló Médiatanács elnökjelöltjévé válik.
- [22] Amint azt a fentiek is alátámasztják, annak a kérdésnek a megválaszolása, hogy az Alaptörvénnyel a szigorúbb vagy a minimális követelmények meghatározása van-e összhangban, olyan mérlegelést igényel, amely a törvényhozó hatáskörébe tartozik. Az Országgyűlés felelősségi körébe tartozik, hogy az Alaptörvény rendelkezéseit figyelembe véve és a szabályozási környezetbe ágyazva, a vonatkozó alkotmányossági követelmények érvényesítésével meghatározza az önálló szabályozó szervek vezetőinek kinevezési feltételeit. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nincs lehetőség olyan indítvány alkotmányértelmezés keretében történő elbírálására, amely annak eldöntését kezdeményezi, hogy a törvényhozó köteles-e bizonyos szabályok megalkotására. Az ilyen indítványok valójában – tipikus esetben – előzetes normakontrollra irányulnak [652/G/1994. AB határozat, ABH 1998, 574.] Jelen esetben ráadásul a törvényhozó már elvégezte a hatáskörébe tartozó mérlegelést, és sarkalatos törvényben megalkotta azokat a szabályokat, amelyekre az indítvány szóban lévő kérdése vonatkozik. Az e szabályokhoz fűződő alkotmányos kérdések megválaszolására és alkotmányos követelmények megállapítására – a Kormány által is indítványozható – utólagos normakontroll eljárásban van lehetőség.
- [23] Az Alkotmánybíróság ezért az indítványt ebben a részében visszautasította.
- [24] 1.2.2. Az indítvány az Alaptörvény 23. cikkének értelmezésével kéri annak is az elbírálását, hogy az Mttv. 111/A. § (2) bekezdésével kapcsolatban a médiaszolgáltatások vagy a sajtótermékek hatósági felügyeletének lehet-e tekinteni a közszolgálati médiumokat felügyelő kuratóriumban betöltött tagságot, az Országgyűlés médiaügyekkel foglalkozó állandó bizottságában betöltött tagságot, a médiaügyekkel összefüggő peres képviselőt, esetleg a médiaügyekkel összefüggő perekben szerzett bírói gyakorlatot. Ez a kérdés azonban nincs összefüggésben az Alaptörvény 23. cikkének értelmezésével, hanem kifejezetten a már megalkotott sarkalatos törvény értelmezésére irányul. Az Alkotmánybíróság a jogszabály önálló értelmezésére irányuló indítványt nem bírálhatja el az Alaptörvény értelmezése keretében, mert azzal más hatalmi ágak feladatát venné át [36/1992. (VI. 10.) AB határozat, ABH 1992, 211.]. Az Mttv. hivatkozott rendelkezésének értelmezése, ezáltal a sarkalatos törvény kritériumainak érvényre juttatása az NMHH elnökének jelölésére és kinevezésére jogosult személyek, azaz a miniszterelnök és a köztársasági elnök feladata [Mttv. 111/A. § (1) bekezdése].
- [25] Az Alkotmánybíróság ezért az indítványt ebben a részében is visszautasította.
- [26] Az Alkotmánybíróság a határozat Magyar Közlönyben való közzétételét az Abtv. 44. § (1) bekezdése alapján rendelte el.

Budapest, 2013. június 24.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
előadó alkotmánybíró

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró